Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 863
Vineri 3 august 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

În acest număr:

O producție de peste 5.000 kg grîu la ha, prin folosirea soiului sovietic „Bezostaia 1"

Anul acesta, gospodăria noastră a obținut de pe întreaga suprafață de 1.155 hectare cultivate cu grîu o producție medie de 3.692 kg. la hectar; de pe o suprafață de 24 hectare cultivată cu soiul „Bezostaia" la secția Dunărea (brigada condusă de tov. Vieru Avel) s-a realizat însă o producție de 5.145 kg. la hectar.

Cum anume au reușit muncitorii, tehnicienii și inginerii noștri să realizeze o astfel de producție?

Mă voi referi în cele de mai jos la modul cum s-a lucrat pe parcela de 24 de hectare, situată în Lunca Dunării. Ea este constituită din sol aluvionar. Ca plantă premergătoare a fost mazărea pentru păstăi care s-a recoltat în prima decadă a lunii iunie. Imediat după recoltare tarlaua a fost discuită, iar la 20 de zile de la discuire a fost arată la adîncimea de 28—30 cm cu plugul cu antetrupiță, în agregat cu grapa stelată.

În decada a 3-a a lunii august, după o ploaie de 15 mm., s-a mai executat un discuit care a distrus atît crusta cît și buruienile în curs de răsărire. În primele 10 zile ale lunii septembrie 1961, s-a executat a doua arătură, la 16—18 cm. adîncime. Cu acest prilej, s-au încorporat în sol 300 kg. de superfosfat la hectar. Concomitent cu arătura, s-a făcut și grăpatul.

Însămînțatul s-a executat la 10 octombrie, după ce terenul a fost în prealabil pregătit prin o nouă discuire, la adîncimea de 8—10 cm. urmată de grăpat. Solul era foarte bine pregătit și avea suficientă umiditate, astfel încît însămînțatul s-a realizat (folosindu-se semănătoarea S.U. 29) în rînduri normale, în foarte bune condiții. Adîncimea la care s-a semănat a fost de 6—8 cm. Răsărirea plantelor a fost uniformă.

Pe parcela respectivă s-au folosit semințe din soiul sovietic „Bezostaia", asigurîndu-se la semănat densitatea de 560 boabe germinabile la m.p., densitate stabilită ca cea mai potrivită în condițiile pedoclimatice ale secției Dunărea, din gospodăria noastră.

Pînă la intrarea în iarnă, grîul a vegetat normal și a avut în medie cîte un frate bine dezvoltat.

În timpul iernii, cultura a fost acoperită cu un strat gros de zăpadă care a persistat circa 2 luni. Faptul acesta a produs asfixierea unui număr de plante, ceea ce a dus în primăvară la o scădere simțitoare a densității, ajungîndu-se la recoltare la o densitate de 523 spice la m.p.

De la însămînțare pînă la recoltare, la secția respectivă au căzut relativ puține precipitații (în total 266 mm., din care în lunile mai și iunie numai 12 mm.).

Soiul „Bezostaia" s-a dovedit rezistent la secetă. În condițiile agrotehnicii amintite, a dat — așa cum am arătat mai sus — nu mai puțin de 5.145 kg. la hectar.

În concluzie, consider că pentru obținerea unei astfel de producții, principalii factori au fost:

— Amplasarea culturii într-un teren corespunzător și după o bună plantă premergătoare;

— Pregătirea terenului prin două arături — din care una adîncă; întreținerea arăturii prin lucrări intermediare pînă la semănat, asigurîndu-se un pat germinativ optim;

— Folosirea soiului „Bezostaia", care valorifică în cele mai bune condiții un agrofond superior, rezistent la cădere și secetă putîndu-se recolta mecanizat.

EXPERIENȚA PRACTICĂ NE-A ARĂTAT CĂ SOIUL „BEZOSTAIA" ESTE UN SOI DE MARE PRODUCTIVITATE, CARE TREBUIE CULTIVAT ÎN CONDIȚIILE UNUI AGROFOND SUPERIOR.

Însuflețiți de rezultatele obținute în acest an, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Oltenița sînt ferm hotărîți ca, prin valorificarea experienței acumulate și prin aplicarea unei agrotehnici superioare, să obțină în anul 1963 o producție de grîu la hectar tot atît de bună și chiar mai bună ca în acest an.

Ing. N. BALMUȘ
directorul gospodăriei de stat Oltenița, regiunea București

ASIGURAREA FURAJELOR ÎNSILOZATE PENTRU HRANA ANIMALELOR

În ultimii ani, datorită măsurilor luate de partid și guvern, au fost obținute succese însemnate în creșterea efectivelor de animale și a producției lor. Paralel cu măsurile luate pentru mărirea și îmbunătățirea șeptelului au fost întreprinse numeroase acțiuni în vederea asigurării unei baze furajere tot mai îndestulătoare. An de an au fost extinse suprafețele cultivate cu plante furajere și mai ales cu porumb pentru siloz. Ca urmare, cantitatea totală de furaje însilozate a sporit de aproape cinci ori între anii 1958—1961. **Numeroase gospodării de stat și gospodării colective, aplicînd o furajare rațională în care porumbul siloz, completat cu alte furaje, a constituit nutrețul de bază în timpul iernii, au obținut rezultate din cele mai bune.**

La G.A.S. Cotușca, regiunea Suceava, s-a obținut anul trecut o producție medie de 4.052 litri de lapte de la un efectiv de 218 vaci, la un preț de cost de 0,95 lei litrul. Rezultate bune au obținut și gospodăriile de stat Peștera, regiunea Dobrogea, Variaș, regiunea Banat, Sălard, regiunea Crișana, și altele. Și în multe gospodării colective, porumbul siloz a constituit în timpul iernii nutrețul de bază în hrana animalelor, ceea ce a dus la obținerea unor producții bune. Gospodăriile colective Palazu-Mare și Viile Noi, regiunea Dobrogea, au realizat anul trecut peste 3.000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată.

REZULTATELE OBȚINUTE DE INSTITUTUL DE CERCETĂRI ZOOTEHNICE, DE INSTITUTUL DE CERCETĂRI DE LA FUNDULEA ȘI DE STAȚIUNILE EXPERIMENTALE ARATĂ CĂ CELE MAI BUNE REALIZĂRI SE OBȚIN PRIN ÎNSILOZAREA PORUMBULUI ÎN AMESTEC CU SOIA ȘI ALTE PLANTE LEGUMINOASE.

La Institutul de la Fundulea, prin folosirea porumbului siloz în amestec cu soia, producția medie de lapte de fiecare vacă furajată a crescut într-un singur an cu peste 1.000 de litri. La Stațiunea experimentală zootehnică Rușețu, regiunea Galați, în anul 1959, cînd s-au asigurat cîte 6 tone de furaje însilozate de fiecare vacă, s-a obținut o producție medie de 2.600 litri de lapte. În anul 1961, cînd s-au folosit în medie cîte 9 tone de furaje însilozate, producția medie de lapte de la fiecare vacă furajată a ajuns la 4.053 de litri. Cultura porumbului de siloz în amestec cu leguminoase s-a extins mult și în gospodăriile de stat și gospodăriile colective.

Recomandările Institutului central de cercetări agricole

Anul acesta, efectivul de animale în gospodăriile de stat și gospodăriile colective crește mult față de anul trecut. Pe lîngă mărirea efectivului pe baza reținerii prăsilei proprii, gospodăriile colective au cumpărat peste 100.000 de vaci — depășind cu 3 la sută prevederile anuale — precum și 172.000 de vițele, 340.000 de ovine etc. Creșterea în continuare a numărului de animale din toate speciile și a producției acestora necesită o grijă deosebită pentru asigurarea furajelor. În acest scop s-a prevăzut ca anul acesta să se însilozeze 8.500.000 tone de furaje. În curînd va începe campania de însilozare a porumbului, principala plantă furajeră pentru siloz.

În vederea asigurării cantităților necesare de furaje însilozate de bună calitate, pe baza cercetărilor întreprinse în stațiunile experimentale și a experienței gospodăriilor

(Continuare în pag. a 4-a)

„Care cu poveri de muncă, vin încet și scîrțîind". La gospodăria colectivă din Vlăsinești, raionul Săveni, asigurarea fînurilor necesare animalelor este o preocupare de seamă a colectiviștilor.

În raionul Arad

Se pot obține rezultate mai bune la lucrările de vară

Folosind din plin timpul bun de muncă și întreaga capacitate de lucru a mașinilor, precum și forțele existente în gospodăriile colective, în raionul Arad s-a terminat în 10 zile recoltatul grîului de pe cele 45.600 hectare.

La cîteva zile de la începerea din plin a secerișului, colectiviștii au început căratul snopilor la arii și apoi treierișul. Aceste lucrări s-au desfășurat paralel cu secerișul. Ca urmare la terminarea secerișului se și treierase 25 la sută din recoltă. După terminarea secerișului colectiviștii și mecanizatorii au trecut cu toate forțele la treieriș. Folosind atît batozele, cît și combinele la treieratul staționar, viteza de lucru la treieriș a ajuns în ultimele zile la 2.700 hectare pe zi.

La gospodăria colectivă „Tractorul" din comuna Felnac, de pildă, prin organizarea muncii în 2 schimburi și prin alimentarea pe ambele părți a batozelor, precum și prin folosirea combinelor la treieratul staționar, se treieră zilnic între 80—90 de hectare de grîu. Rezultate bune la treieriș au obținut și membrii gospodăriilor colective din Orțișoara și Cruceni. Aici, treieratul grîului era acum cîteva zile terminat.

Nu același lucru se poate spune însă despre membrii gospodăriilor agricole colective „Victoria" din Nădlac, „Ion Slavici" din Șiria, „Petöfi Șandor" din Pecica și altele. Slaba organizare a muncii de servire a batozelor a făcut ca în aceste gospodării viteza zilnică de lucru să fie cu mult sub posibilitățile existente.

La data de 29 iulie, membrii gospodăriei agricole colective din Nădlac mai aveau de treierat peste 900 de hectare de grîu, cei din Șiria aproape 500 hectare, iar cei din Pecica peste 370 de hectare.

Rămînerea în urmă cu treierișul în aceste gospodării și în altele din raion, frînează realizarea vitezei zilnice la treieriș de 3.076 hectare planificată de consiliul agricol raional.

Ca urmare, în raionul Arad mai era de treierat acum cîteva zile recolta de grîu de pe aproape 13.500 de hectare.

Viteza zilnică bate pasul pe loc și la arături

Cunoscînd rolul și importanța mare pe care o au arăturile de vară în sporirea producției la hectar, în multe gospodării agricole colective din raionul Arad s-a dat atenție cuvenită executării fără întîrziere și de bună calitate a acestei lucrări.

La gospodăria agricolă colectivă din Macea, de exemplu, avînd terenul eliberat, mecanizatorii din brigăzile a IX-a și a X-a de la S.M.T. Curtici au arat pînă la 29 iulie aproape 700 de hectare, din cele 1.065 hectare cîte au fost cultivate cu grîu. Cîte 600 de ha au fost arate și în gospodăria colectivă din Felnac și alte cîteva gospodării.

În cele mai multe gospodării colective din raion ritmul arăturilor bate însă pasul pe loc. La gospodăria colectivă din Cruceni, bunăoară, deși treierișul este terminat, în zilele de 26, 27 și 28 iulie abia s-au arat 15 hectare. Aici, mai sînt încă de arat peste 200 de hectare, adică 50 la sută din suprafața planificată. De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă „Lumea Nouă" din Curtici, din cele 1.139 hectare planificate abia au fost arate 136 hectare, deși aici lucrează 2 brigăzi de tractoare — a III-a și a IV-a de la S.M.T. Curtici. Rezultate slabe s-au obținut pînă acum la arăturile de vară și la gospodăriile colective din comunele Mailat, Șiria, Pecica sau Orțișoara.

Ce au de spus consiliile de conducere din gospodăriile colective unde treierișul este terminat, dar forțele de muncă n-au fost îndrumate spre executarea arăturilor de vară? La gospodăria colectivă din Mailat, de pildă, treierișul a fost terminat, dar arături s-au executat numai pe cele 111 hectare însămînțate cu porumb în cultură dublă. Aici mai erau de arat la începutul acestei săptămîni, mai bine de 1.000 de hectare. O situa-

V. CAZACU

Continuare în pag. a 4-a)

Via și livada colectivei din Bolduț

Zilele trecute pașii m-au purtat din nou spre hotarul întins al colectiviștilor din Bolduț, raionul Turda. Către intrarea în sat, în partea dreaptă a drumului, cît cuprinde zarea se întinde via și livada colectivei. Boabele cristaline de rouă mai străluceau încă pe frunzele vițelor de vie, în timp ce harnicii colectiviști munceau de zor. Numai aici, pe rîndul butucilor, puteam sta de vorbă cu ei. Despre via și livada colectivei mi-a povestit brigadierul Dioșan Gavrilă:

— Pînă acum 10 ani, dealurile ce le vedeți nu prea erau folosite. Pe aici pășteau uneori vitele satului. Pășteau vorba vine, căci nici iarbă nu prea era. Oamenii nu știau a trage foloase de pe urma acestor terenuri. După înființarea gospodăriei, colectiviștii au hotărît să le facă productive. Așa s-au născut via și livada colectivei noastre.

— Începutul, îmi povestește în continuare Dioșan Gavrilă, s-a făcut prin 1952, cu 4 hectare. În 1956 s-au mai adăugat alte 2 hectare cu pomi și cîteva cu vie, iar în 1959 încă 6 hectare. Și așa, an de an, suprafața a tot crescut. Acum avem 42 de hectare cu pomi și 12 hectare cu viță de vie. Numai în luna aprilie a acestui an am plantat 3.500 de gutui. Dar nu ne vom opri aci. Vom continua să extindem suprafețele de vii și pomi, în așa fel ca în următorii cîțiva ani să ajungem la 110 hectare de livadă și vie. Viti-pomicultura a devenit deja pentru gospodăria noastră un sector aducător de mari venituri bănești. Pentru a obține producții tot mai sporite, după cum vedeți, acordăm toată atenția lucrărilor de întreținere.

Intr-adevăr harnicii colectiviști au efectuat pînă în prezent cîte 2 prașile în vie, iar acum dau zor cu prașila a 3-a. De asemenea, ei au stropit via împotriva manei de cîte ori a fost nevoie.

Peste tot, atît în vie cît și în livadă, lucrările s-au executat de bună calitate, în această acțiune evidențiindu-se colectiviștii Ioan Albuț, Lucreția Hopîrtean, Ioan Dioșan, Susana Moldovan și alții.

AUREL RADU
corespondent

Pe tarlalele gospodăriei colective din Romînești, regiunea Ploiești, arăturile de vară se desfășoară din plin.

In scopul grăbirii treierișului

Agregat compus din batoză și combină

Pentru a lichida decalajul creat între recoltări pe de o parte și treieriș și arături pe de altă parte, mecanizatorii din S.M.T.-urile Ghiorac, Episcopia Bihorului, Chișineu Criș și altele au luat măsuri tehnico-organizatorice menite să rezolve cît mai operativ această problemă.

Merită să fie scoasă în evidență, de pildă, inițiativa mecanizatorilor din brigada a 17-a de la S.M.T. Ghiorac, care lucrează la gospodăria colectivă din Talpaș. Aci, cu sprijinul mecanicului de întreținere Matei Ștefan, mecanizatorii au alcătuit un agregat compus dintr-o combină tractată și o batoză — ambele acționate de un tractor Universal.

Alcătuirea agregatului s-a făcut sub directa supraveghere a mecanicului șef al stațiunii, inginerul Sabău Ion. Chiar în acea zi, tractoristul fruntaș Pop Gheorghe a trecut la lucru cu agregatul respectiv obținînd bune rezultate. Agregatul este format prin acționarea batozei de la șaiba tractorului, iar a combinei de la priza de putere prin cardan în mod obișnuit. Acest agregat poate fi alcătuit (pentru sistemul de cuplare nefiind nevoie de nici un fel de modificări) în toate unitățile agricole unde treierișul nu s-a terminat.

Primul avantaj al acestui agregat constă în randamentul dublu al tractorului, față de acționarea unei singure mașini.

Productivitatea agregatului de asemenea crește considerabil: lucrînd în agregat numai cu batoza, deobicei se treieră în 10 ore de lucru 15 tone de grîu, iar cu combina separat din clăi, cîte 4.000—6.000 kg. Cu agregatul combină-batoză treierîndu-se **din stoguri**, combina treieră 10 tone de grîu în 10 ore, iar batoza alte 15 tone de grîu — deci în total 25 tone. La rîndu-i, prin folosirea acestui agregat tractoristul realizează un cîștig sporit.

În plus, alcătuindu-se astfel de cupluri se crează posibilitatea grupării forțelor de lucru și reducerea personalului de servire.

Prin folosirea agregatului respectiv se eliberează în același timp un tractor **care poate fi folosit la arături.**

Pentru o mai bună organizare a muncii, brigada de tractoare, împreună cu consiliul de conducere al gospodăriei respective trebuie să ia măsuri ca stogurile de grîu să fie clădite sub formă de L, una din cele două mașini — batoza — fiind amplasată între 2 stoguri în stînga, iar combina în dreptul altui stog, în dreapta.

În cazul cînd stogurile sînt clădite, batoza merge între stoguri, iar combina se alimentează din car.

La S.M.T. Ghiorac această metodă de lucru a fost extinsă și în alte brigăzi. Asemenea agregate au fost alcătuite în ultima săptămînă și la S.M.T. Chișineu Criș ca și în alte S.M.T.-uri din regiunea Crișana.

Ing. M. NICOLA
din serviciul de dispeceri al Trustului S.M.T.

2 milioane de păsări

Gospodăriile colective din regiunea Dobrogea au hotărît să crească în acest an 2.000.000 de păsări, revenind cîte 570 de capete la suta de hectare teren cerealier. Gospodării colective ca cele din Techirghiol, Tuzla, Comana, Chirnogeni, Cuza Vodă își organizează ferme de cîte 15.000-20.000 de păsări.

Schimb de experiență în creșterea păsărilor la gospodăria colectivă din Grindu, regiunea București. Ingrijitoarea de păsări Alexandrina Popa răspunde la întrebările oaspeților.

Pentru recolte bogate de legume

Experiența din ultimii ani ne-a demonstrat pe deplin că legumele ne aduc mari venituri, dar sînt totodată culturi care necesită neapărat o foarte bună îngrijire. De aceea, colectivul de muncitori de la secția legumicolă a gospodăriei se străduiește să-și îndeplinească sarcinile cu cinste.

Îndrumați permanent de organizația de partid și mobilizați în întrecerea socialistă de comitetul sindicatului, ei execută în prezent lucrările de îngrijire și de recoltare — ca și noile plantări — cu multă atenție și însuflețire.

Cine ar dori să-și dea seama de roadele acestei munci nu trebuie să răsfoiască registrele de evidență a produselor sau să stea de vorbă cu contabilii gospodăriei. Ar fi de ajuns să ne viziteze grădina de legume. Se va convinge astfel cît de frumoase sînt culturile noastre de roșii, de varză sau de castraveți. Se va convinge de eficiența sistemului nou de irigare, introdus anul acesta în gospodărie și de munca plină de hărnicie a oamenilor.

La brigada legumicolă a gospodăriei noastre de stat, lucrează atît muncitori cu o practică îndelungată cît și muncitori tineri, cu mai puțină experiență în munca de legumicultori. Cu toții însă doresc să aplice la culturile de legume cele mai bune metode de lucru, în scopul sporirii producției de legume la hectar.

În acest an, grădina gospodăriei noastre ocupă 80 de hectare. Pentru a obține producții cît mai bune noi am ținut seama — la cultivarea suprafeței respective, atît de structura solului cît și de nevoile lui de fertilizare.

Anul acesta, printre alte legume s-au însămînțat 7 hectare cu varză timpurie, 5 hectare cu varză de vară, 13 hectare cu varză de toamnă, 4 hectare cu mazăre, 6 hectare cu roșii, 4 hectare cu ceapă, 10 hectare cu fasole păstăi etc.

Atenția noastră a fost îndreptată spre aplicarea unor asemenea metode care să ducă nu numai la obținerea unor producții mari la hectar, dar și la realizarea unui preț de cost cît mai scăzut. **În mod deosebit ne-am ocupat de fertilizarea solului, de extinderea lucrărilor mecanizabile, de introducerea în cultură a celor mai productive soiuri de semințe.**

În scopul fertilizării solului, am transportat de pildă în toamna trecută și am îngropat sub brazdă o dată cu arătura de bază, peste 1.200 tone gunoi de grajd. Tot ca îngrășămînt de bază s-au dat atunci cîte 200 kg. superfosfat la hectar.

În perioada de vegetație, s-au aplicat diferențiat, după cerințele fiecărei culturi în parte, îngrășăminte faziale. La cultura verzei timpurii, îngrășarea suplimentară s-a aplicat cînd planta a avut 8—10 frunze. Aci, s-au dat cîte 140 kg de azotat de amoniu și cîte 30 kg superfosfat la hectar. A doua îngrășare suplimentară, s-a făcut la 15 zile după prima, cînd s-au aplicat aceleași cantități de îngrășăminte chimice.

Străduindu-ne să micșorăm permanent cheltuielile de producție, anul acesta am înlocuit, la cultura roșiilor sistemul de susținere pe araci (care necesita 30.000—40.000 bucăți la hectar, fiind și destul de costisitor), cu sistemul de susținere prin spalieri. **Acesta, pe lîngă faptul că este mai ieftin (se folosesc numai 3.600 țăruși la hectar, lungi de circa 60 cm.) înlesnește totodată și mecanizarea lucrărilor.**

Tot în scopul ieftinirii prețului de cost al legumelor am înlocuit în acest an și sistemul de irigații care se făcea prin straturi și brazde, cu cel prin aspersiune, economisind astfel un mare număr de brațe de muncă.

În ceea ce privește lucrările de întreținerea culturilor, muncitorii noștri s-au străduit și se străduiesc să mențină culturile perfect curate, fără nici o buruiană. În ultimele două luni, plantele au primit atîtea prașile cît au avut nevoie, astfel încît și afînarea solului să fie menținută permanent.

Pînă către sfîrșitul lunii iulie, gospodăria noastră a trimis pe piața orașului Bacău printre alte legume și zarzavaturi: 3.000 kg salată, 3.000 kg ridichi de lună, 5.800 kg spanac, 8.000 kg ceapă verde, 22.000 kg mazăre păstăi, 95.000 kg varză timpurie, 18.000 kg fasole, 7.000 kg castraveți, precum și foarte mari cantități de roșii.

În prezent, recoltăm cu forțe sporite varză timpurie, fasole păstăi, morcovi, roșii și altele — și totodată continuăm lucrările necesare de întreținere.

Ing. NIC. MARINA
de la gospodăria de stat Letea Veche, regiunea Bacău

Însemnări

„Pășune, iarna?"

Cu mai mulți ani în urmă această întrebare era departe mai ușor de pus de cît de dat răspunsul la ea. Înainte vreme a scoate vaca la păscut sau boul, sau calul, însemna să dai drumul animalului pe islaz, zona șoselei și, după secerat pe miriști. Aceasta între primăvară și toamnă. Iarna, animalul stătea la grajd cu ceva fîn, mai mulți coceni și aproape de loc boabe. Spre primăvară, rația alimentară suferea o modificare. Cu puțin umor, și cu multă amărăciune, țăranul explica modificarea astfel: „Dau trei feluri de mîncare: apă, paie și bătaie!"

În 1955 spre toamnă, o delegație sovietică de specialiști în însilozarea nutrețurilor a făcut mai multe demonstrații, pe tema însilozării porumbului, în cîteva din regiunile noastre. Una dintre aceste demonstrații a avut loc în Dobrogea, la cunoscuta gospodărie colectivă din Palazu Mare. Sute de îngrijitori de animale din toată regiunea, veniseră să privească și să învețe. Era un lucru nou, despre a cărui importanță oamenii aflau, cu interes, explicații. Dar un participant venit din Hîrșova, tot avea să exclame privind tocătoarea în lucru:

— Așa frumusețe de porumb!

Cu alte cuvinte, se poate să-l băgăm la groapă?!

Îndoială de început, ușor de înțeles. Cum a fost ea rezolvată, putem ușor înțelege chiar renunțînd la cifrele intermediare.

Alaltăieri am primit vestea că gospodăriile colective dobrogene au însilozat, în ultima lună, 22.000 de tone de nutreț. Adică într-o singură lună, cam tot atît cît într-un an — 1955. Și n-a început încă însilozarea porumbului — a principalei culturi de siloz. În întreaga regiune Dobrogea va fi însilozat anul acesta un milion de tone de nutreț.

Exemplul Dobrogei îndeamnă la măsuri, la acțiune, toate regiunile. De cîțiva ani încoace, expresia „pășunea de iarnă a animalelor" a căpătat o tot mai largă circulație. Colectiviștii o cunosc, rezultatele au impus-o.

Nu vom spune nici o noutate afirmînd că animalul îți dă, dacă îi dai. Să-i asigurăm de pe acum pășunea pentru la iarnă — silozul!

T. OPREA

Stația de radioficare din comuna Buftea, raionul Răcari, numără în prezent peste 2.000 de abonați. În fotografie: în timpul unei emisiuni locale.

Drumul unui om

Îl privea cu ochii umeziți. Bucuria îi inunda inima. Nu știa ce anume cuvinte să-i spună feciorului.

Băiatul rupse tăcerea care devenise stînjenitoare:

— Hai, mamă, fă-mi bagajul. Mîine doară plec la Iași.

Bătrîna nu răspunse îndată. Continua să-l țină de mînă și să-l soarbă din ochi. O năpădeau atîtea amintiri! Cu amar își crescuse copiii. Pămînt n-avuseseră. Bărbatul trebuise să muncească din greu alături de ea pe la bogătani, ca să agonisească bucata de mămăligă. Greu o duseseră. Căci și aci, la ei în Găgești, bogătanii aveau aceleași apucături ca peste tot locul... Și iată că vremurile se schimbaseră, copiii putuseră să meargă la școli. Se împlinise ce fusese odată numai visurile ei și ale bătrînului Dumbravă.

...În clipa aceea intrase pe ușă și tatăl. Femeia se repezi și spuse:

— Stănică se duce la facultate, omule. O să avem și noi în neam un inginer. Primul inginer din neamul nostru...

— Ei, cum așa băiete? îl sărută bătrînul pe amîndoi obrajii.

— Așa tată. La școala medie tehnică viticolă din Odobești, împreună cu alți patru tovarăși, am ieșit în frunte. Pe noi ne-au repartizat la facultate, la Iași. Tot pe seama statului, ca și pînă acum.

Obrajii bătrînului dogoreau. Privirile căpătaseră un luciu neobișnuit. Zise:

— Asta-i mare bucurie pentru noi, Stănică. Pe vremuri nu era cu putință. Să mulțumești partidului, băiatul tatii. Să-i mulțumești fierbinte și să-ți dovedești hărnicia totdeauna.

— Așa am să fac tată, a răspuns emoționat Stănică Dumbravă.

★

Au urmat unii din cei mai frumoși ani ai lui Stănică Dumbravă. Noul student al facultății de horti-viticultură din Iași învăța bine. Era și utemist fruntaș. Locuia la cămin, timpul liber și-l petrecea la bibliotecă. Uneori, însoțit de profesori făcea studii practice pe teren, în viile și livezile gospodăriei de stat Bucium pe dealurile dinspre Cetățuie, ori dincolo de Copou pe văile cotropite de borangicul soarelui. Se străduia să-și însușească bine învățătura, să știe a pune în practică îndrumările teoretice.

Între timp, află vești tot mai bune din comuna lui, Găgești, din raionul Panciu. Luase ființă și acolo o gospodărie agricolă colectivă. Părinții deveniseră printre primii din sat, colectiviști. Toți frații învățaseră bine. Unul Ghiță, devenise revizor în cooperația de consum la Bacău, altul ofițer. Pentru meritele ei deosebite de a crește zece copii, bătrîna Maria Floarea Dumbravă primise titlul de „Mamă eroină".

Trebuia ca și el, Stănică, să fie la înălțimea vremurilor noi. Trebuia să cinstească printr-o muncă plină de sîrguință grija părintească a partidului și a statului, de a-i asigura condiții cît mai bune de trai și de învățătură.

Cu gînduri ca acestea păși tînărul inginer Stănică Dumbravă pe poarta gospodăriei de stat Mărășești unde fusese repartizat după examenul de stat...

Începea acum un nou examen. Știa el asta. Trebuia acum să facă dovada celor învățate. Ceva mai mult, în funcție de nevoi, să hotărască rezolvarea multor probleme complicate în sectorul viticol al gospodăriei, să ia inițiative îndrăznețe.

Fu încurajat din primele ceasuri de sprijinul frățesc al membrilor de partid. Întîi a lucrat ca maistru viticol, apoi ca șef de secție, mai tîrziu ca inginer principal al gospodăriei, oenolog, iar apoi șeful serviciului plan-producție. În fiecare an, și cu contribuția lui, se înfăptuiau lucruri noi în gospodărie. Se completau mii și mii de goluri în viile lăsate paragină de către foștii moșieri în podgoria Panciului, se executau plantații noi.

Seara, tînărul inginer Stănică Dumbravă, întîrzia deseori, predînd lecții agrotehnice muncitorilor permanenți, ori lucrînd schițe de planuri pentru dezvoltarea gospodăriei.

Cînd la gospodăria agricolă de stat din Colești fu nevoie de un inginer priceput pentru funcția de agronom șef, privirile tuturor tovarășilor din comitetul raional de partid și de la sfatul popular al raionului s-au îndreptat de îndată către inginerul Stănică Dumbravă de la G.A.S. Mărășești.

La începutul lunii ianuarie 1960 cînd a sosit la noul loc de muncă, inginerul Ion Anton, directorul gospodăriei de stat Colești i-a spus printre altele:

— Să ne străduim împreună cu întregul nostru colectiv de muncă a face din gospodăria de stat Colești o gospodărie fruntașă. Ce zici?

— Sînt călăuzit de același gînd, tovarășe director.

Inginerul Dumbravă Stănică rostise adevărul. În seara aceleiași zile, becurile au ars pînă dincolo de miezul nopții în biroul organizatorului de partid al gospodăriei, Diaconu Ion. Împreună cu inginerul Anton Ion și cu tovarășul Diaconu, noul inginer șef a studiat planul de dezvoltare a gospodăriei. În 1960 urmau să se facă desfundări pe 115 hectare pentru a fi plantate cu vie în primăvara lui 1961. Trebuia completat și un mare număr de goluri. Vreo 150.000. De pe acum, gospodăria avea 1218 hectare cu vie. În 1961, trebuiau desfundate pentru noi plantări alte 100 hectare... Pînă în 1965 — potrivit angajamentelor muncitorilor — trebuia asigurată densitatea normală de butuci la hectar. S-au luat măsuri să se asigure materialul săditor necesar, înființîndu-se o școală de viță pe 4 ha.

S-a discutat mult și despre fertilizarea viilor bătrîne, despre ieftinirea prețului de cost. Inginerul Dumbravă — bizuindu-se pe experiența acumulată la G.A.S. Mărășești — propune ca parcelele de vie care nu mai sînt economice din cauza bătrîneții să fie defrișate, iar locurile respective să fie pregătite spre a fi plantate cu viță din soiurile superioare.

...În tot timpul iernii, ca lector, inginerul Dumbravă a colaborat cu entuziasm tineresc la școlarizarea muncitorilor viticultori. Pregătea lecțiile cu sîrguință, făcea aplicații practice. Cursanții îl îndrăgiseră. Brigadierul Șoineanu Ion, membru de partid, obișnuia deseori să spună:

— Ne ajută cu dragoste de adevărat frate mai învățat. Am destulă practică și eu, dar iată, inginerul Dumbravă ne demonstrează că încă trebuie să ne însușim o mulțime de alte cunoștințe noi și necesare.

Lucrările în vii, în 1960-1961, se executară la un înalt nivel calitativ. Tînărul inginer șef se afla peste tot locul la cele 28 de brigăzi ale gospodăriei. Este nevoie de multă muncă, de perseverență și de sprijin permanent. Și inginerul nu ezita să-l dea. Întotdeauna se sfătuia cu tovarășii din conducere în primul rînd cu directorul gospodăriei și organizatorul de partid. Căuta sfatul și îndemnul comuniștilor ca Dincă Ilie, Nedelcu Dumitru sau Șoineanu Ion, brigadieri fruntași. Permanent se străduia să pună umărul la crearea unor tot mai bune condiții de muncă și de trai în gospodărie.

— Prin septembrie 1961, numeroși colectiviști au vizitat brigăzile gospodăriei. Inginerul Stănică Dumbravă a ținut să le arate personal ce se realizase aci în al doilea an al planului șesenal. I-a condus din brigadă în brigadă. Planul de producție prevăzuse să se completeze 150.000 de goluri. Fuseseră completate însă 258.747 goluri; planul prevăzuse de asemenea plantarea a 115 ha cu vie, dar se plantaseră 125 hectare, iar în octombrie 1961, se începuse completarea altor 50.000 de goluri și desfundările pentru cele 100 hectare prevăzute a fi plantate cu vie în primăvara anului 1962. În 1961, planul de producție la struguri a fost depășit cu 340 tone, deși s-a dus o luptă grea contra manei și oidiumului. Gospodăria a livrat 900 tone de struguri de masă.

— Stăteau la marginea noii plantații cu părul fluturînd în vîntul dimineții, cu brațul întins și expresia [illegible]. Vorbea emoționat. Se vedea bine că pusese și el aci o părticică din inimă pentru înflorirea gospodăriei.

★

Zilele trecute, poșta ne-a adus o scrisoare din partea inginerului Stănică Dumbravă, care pentru meritele deosebite dovedite în producție, anul acesta a fost primit în rîndurile membrilor de partid și decorat cu Ordinul Muncii clasa I.

„Vă înștiințez — ne scrie inginerul șef al gospodăriei de stat Colești — că de curînd la gospodăria noastră a fost terminat al patrulea stropit și a patra prașilă. În prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Adjud continuă desfundările, căci în afară de cele 100 de hectare cu vie plantate în primăvara acestui an și completarea altor 100.000 de goluri, în toamnă se vor planta încă 50 hectare. În 1963 viile noastre vor crește cu încă 100 hectare. În 1965 gospodăria va ajunge astfel la 1.500 hectare. Anul acesta lucrările de întreținere în vii se fac la un înalt nivel agrotehnic, iar recolta se anunță deosebit de bogată. La toate lucrările de întreținere în frunte sînt ca deobicei comuniștii — cei care m-au ajutat în primul rînd și mă ajută să-mi îndeplinesc cu cinste îndatoririle".

AL. RAICU

După cinci luni

L-am întîlnit pe colectivistul Nicolae Lăzărescu, după un timp cam îndelungat: cinci luni de zile. Îl cunoscusem mai îndeaproape anul acesta, cînd în Caransebeș a fost inaugurată gospodăria colectivă „Valea Sebeșului". Atunci la adunarea generală, a fost ales brigadier de cîmp. La scurtă vreme, gospodăria l-a trimis la un curs de pregătire de cinci luni de zile la Centrul școlar agricol nr. 2 din Lugoj. Zilele trecute am avut prilejul să stăm de vorbă, la sediul gospodăriei. Era seară, dar brigadierul, care participase alături de ceilalți la ședința operativă nu arăta obosit, așa că ne-am dat în vorbă:

— Cînd ați reînceput munca în gospodărie?

— Îndată ce m-am întors de la școală, adică la 1 iulie. Mi-a fost de mare ajutor. Și eu, alături de ceilalți colegi m-am străduit ca în cele cinci luni de școală să acumulez cît mai multe cunoștințe pentru ca apoi să le aplic în practică. Strădaniile mele au fost răsplătite, obținînd la terminarea cursului media 9,37. Toate materiile care ne-au fost predate de tovarășii profesori ai centrului școlar agricol s-au dovedit a ne fi de mare folos. Îmi dau seama mai bine de lucrul acesta mai ales acum, cînd trebuie să aplic în viață aceste cunoștințe.

— Și cum le aplicați?

— Brigada a II-a pe care o conduc, este o brigadă bună, și spre mîndria noastră am fost evidențiați nu o singură dată pentru lucrările pe care le-am efectuat. Cînd am revenit în gospodărie, colectiviștii noștri tocmai lucrau la prășitul culturilor și se pregăteau pentru recoltarea păioaselor. Acum aceste lucrări au fost terminate, iar în prezent dăm zor cu terminarea recoltării fînului.

— Brigada pe care o conduceți participă și la alte munci?

— Gospodăria noastră și-a planificat să dezvolte și un puternic sector zootehnic. Vom ridica anul acesta un grajd pentru bovine, o maternitate pentru scroafe, o magazie, o puierniță. Vom folosi din plin posibilitățile locale. Colectiviștii din brigada a II-a au lucrat și la clăditul a 50.000 bucăți cărămizi în cuptor, pentru a fi arse. Am terminat lucrarea încredințată și sîntem gata pentru altele.

Se făcuse tîrziu. A doua zi brigadierul urma să se scoale dis-de-dimineață.

N. PÎRVU
corespondent

CE SĂ CITIM

Gh. Băia, E. Pălămaru și E. Roșu: „Alimentația animalelor domestice"

În Editura Agro-Silvică a apărut de curînd lucrarea „Alimentația animalelor domestice", care tratează la nivelul actual a științei și practicii înaintate, problema alimentației animalelor în țara noastră. Ea constituie un ghid prețios atît pentru cadrele de specialiști din agricultură cît și pentru cadrele didactice și studenții institutelor agronomice. Este prima lucrare de acest gen care tratează în mod complet și actual hrănirea animalelor pe linia realizării și depășirii sarcinilor de sporire a numărului de animale și ale creșterii continue a productivității lor.

Elaborată pe baza unui bogat material bibliografic lucrarea cuprinde numeroase figuri și foarte numeroase date și tabele cu rezultatele muncii de cercetare din cadrul experiențelor efectuate de autori, sau a celorlalte cercetări științifice obținute în condițiile din țara noastră. În cele patru părți ale tratatului sînt prezentate la un înalt nivel, metodele de lucru în aprecierea valorii nutritive a furajelor și rațiilor, sînt descrise furajele și modul lor de folosire și sînt arătate cerințele de hrană ale animalelor, cum se face organizarea și aplicarea normelor de hrană.

În prima parte, după cîteva considerațiuni generale, autorii arată în mod evolutiv — pe etapele de dezvoltare — metodele de lucru în aprecierea valorii nutritive a furajelor și rațiilor. După prezentarea critică a fiecărei metode este arătată concepția modernă (actuală) de apreciere a valorii nutritive — bazată pe biologia miciurinistă și fiziologia pavlovistă — „aprecierea completă" a furajelor și rațiilor redînd orientarea în perspectivă a stadiului alimentației animalelor. În acest mod lucrarea vine în sprijinul îndeplinirii și depășirii sarcinilor de producție ce revin sectorului creșterii animalelor.

În partea a doua, după ce în prealabil au fost date criteriile de clasificare, și s-au descris furajele de origină vegetală, animală, minerală și nutrețurile combinate, sînt prezentate principalele metode de preparare a nutrețurilor în vederea ridicării valorii lor furajere și nutritive. Concomitent sînt date valorile nutritive medii ale furajelor (cu limitele de variație în funcție de anumiți factori), arătîndu-se modul lor de folosire în hrana animalelor.

În continuare (partea a III-a) sînt arătate rolul și utilizarea hranei în corpul animal și metodele folosite pentru stabilirea necesarului de hrană. Carențele de hrană ale animalelor sînt date pe principii nutritive, specii și categorii de animale în funcție de producție și se evidențiază modul cum acestea determină calitatea și mărimea producției la animale.

Cum întreaga lucrare (deci și această parte) este bazată pe noua orientare dată de știința sovietică, autorii demonstrează în mod științific cum se poate dirija prin hrana administrată creșterea și dezvoltarea tineretului și cum se poate mări productivitatea animalelor.

În ultima parte a lucrării se expun măsurile tehnico-organizatorice pentru aplicarea alimentației normale la animale în vederea utilizării cît mai economice a furajelor.

După prezentarea elementelor organizatorice ale alimentației normale a animalelor (rația, tipul de alimentație și sistemul de administrare al hranei, tehnica hrănirii, balanța furajeră pe gospodărie, modul de înlocuire a planului de furajare) este indicată tehnica alimentației pe specii de animale, categorii de vîrstă, forma de producție și după specificul alimentației lor. Pentru fiecare specie și categorie de animale existentă date cu privire la cele mai potrivite furaje și se arată normele necesare și modul cum poate fi acoperit acest necesar. Numărul mare de exemple de rații și diversitatea acestora constituie un material prețios și unic, pentru toți lucrătorii din sectorul zootehnic.

Pentru fiecare specie și categorie de animale este redat și modul de organizare al alimentației raționale, autorii demonstrînd prin nenumăratele rezultate prezentate rolul primordial al alimentației în menținerea sănătății, creșterii și dezvoltării tineretului și ridicarea continuă a productivității animalelor.

Dr. M. HORNOIU
Șef de laborator la I.C.Z.

În sprijinul muncii de educare a oamenilor

În scurtul timp cît am poposit la gospodăria de stat Murgeni, regiunea Iași, în primul rînd m-am convins că la îndrumarea organizației de partid, comitetul sindicatului desfășoară o rodnică muncă de mobilizare a oamenilor pentru a lua parte la întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August, pentru rezultate cît mai valoroase în muncă. Astfel mecanizatorii zoreau arăturile. Ei recoltaseră cu 30 de combine cele 1.158 hectare cu grîu și araseră peste 450 hectare. Comunistul Ion Sava, șeful unei brigăzi de la secția Giurcani, utemiștii Ion Dăroiu, Gheorghe Bertea, Ștefan Șchiopu și alții lucrau cu multă pricepere și sîrguință la arăturile de vară. Ca să termine grabnic arăturile de vară, fuseseră organizate și 10 schimburi de noapte. Alți mecanizatori terminau de însămînțat cu porumb pentru siloz o tarla de 110 hectare în urma recoltării grîului.

Executarea diferențiată a arăturilor în funcție de starea de umiditate a solului și calitatea lucrărilor — iată obiectivele principale ale întrecerii socialiste dintre secții, brigăzi și mecanizatori, despre care se scria pe larg atît la gazeta de perete, cît și în foaia volantă.

Am citit cu interes aprecierile făcute aci. În urma analizei făcute de către comitetul sindicatului, secția Epureni era evidențiată în primul rînd pentru că terminase cea dintîi recoltările și realizase și cel mai mare volum de arături — urmată de secțiile Cîrja și Giurcani. Brigăzile de mecanizatori conduse de tov. Mihalache Cazan, Ion Sava și Niculae Filiuță erau notate cu „foarte bine". Totodată, în foaia volantă se aduc laude tractoriștilor Iordache Butcanu, Ion Samson, Marin Tănase, C-tin Luca și Mihai Cuzic, care au dovedit și dovedesc multă tragere de inimă pentru a executa arături de bună calitate pe suprafețe cît mai mari.

Dar dacă pe aceștia comitetul sindicatului îi evidențiază, el nu uită să-i treacă prin „țepii urzicii" pe unii tovarăși — chiar cu munci de răspundere care au dovedit delăsare și lipsă de spirit gospodăresc și tovărășesc în muncă.

„În timp ce la brigăzi se lucra de zor — se scrie în foaia volantă — la centrul secției Cîrja într-una din zile domnea o profundă... liniște. Tov. Mihai Iamandi, șeful secției, s-a sculat din somn în această zi, pe la orele 9. Alți tovarăși, cum sînt Vasile Costin, V. Tofan, Emil Blasciuc, au absentat de la lucru".

Dar, grija comitetului sindicatului pentru popularizarea fruntașilor — ca și pentru educarea celor care dau încă dovadă de lipsă de disciplină în muncă, nu privește numai sectorul mecanic sau al culturilor vegetale — ci și cel zootehnic.

În ultimul număr al foii volante (ca și la gazeta de perete) se arată că numeroși muncitori cum sînt îngrijitorii Maria Malcoci, Gheorghe Dranga, Nic. Timoftene, Nic. Salahoru, Ilie Costache, Gh. Fotache și alții își îndeplinesc sarcinile cu conștiinciozitate, îngrijesc și furajează cu atenție animalele, obținînd importante depășiri zilnice în ce privește sporul în greutate.

Comitetul sindicatului ia însă poziție în foaia volantă împotriva delăsării unor muncitori cum sînt Gh. Ghinter, Petrache Popa, Vasile Tănase, Vasile Vrabie sau Gh. Bostan sau față de brigadierul Mihai Bularda, care în loc să respecte programul de grajd, își văd de... băutură, ceea ce firește duce la rezultate negative în producție.

Tovarășii care muncesc în cadrul comisiei muncii culturale de masă a comitetului sindicatului, pentru a oglindi pe larg aspecte ale muncii în diferite sectoare ale gospodăriei, mi-au arătat că foaia volantă este dactilografiată în multe exemplare și trimisă la brigăzi, unde se citește cu mare interes de către muncitori.

Ea contribuie la mobilizarea a numeroși muncitori pentru a urma exemplul fruntașilor, și totodată sprijină munca de educare, ridicarea conștiinței oamenilor pe o treaptă tot mai înaltă.

ION DRINCU

Noul cămin cultural din comuna Moldova-Sulița, raionul Cîmpulung, regiunea Suceava.

Dezinfectarea serelor și răsadnițelor

După cum se știe, în sere și răsadnițe se întîlnesc o serie de boli și dăunători deosebit de periculoși cum sînt: păianjenul roșu, viermele rădăcinilor, afidele, pătarea brună a roșiilor, făinarea castraveților etc. Sporii ciupercilor parazite, bacteriile și unii dăunători se păstrează peste iarnă la suprafața solului și în sol, pe ramele și tocurile de răsadniță, pe pereții serelor etc. La iernarea dăunătorilor în condiții bune contribuie în mare măsură resturile vegetale ce rămîn după recoltare. Dacă nu se iau măsuri pentru distrugerea acestor forme de iernare, an de an recoltele pot fi compromise.

Perioada de vară și toamnă trebuie folosită în primul rînd pentru reparațiile serelor și răsadnițelor, pentru pregătirea pămîntului și apoi pentru dezinfectare. Este necesar ca celelalte operațiuni să se desfășoare înaintea dezinfectării, deoarece numai în acest fel se poate asigura succesul lucrării. Efectuarea de reparații după operațiile de dezinfectare duce la manipularea de materiale pe terenul pregătit, ceea ce face ca terenul de obicei să se reinfecteze.

După scoaterea plantelor, este necesar să se facă dezinfectarea prin stropire sau gazare. În cazul dezinfectării prin stropire, se recomandă pulverizarea cu o pompă a pereților, tavanului și suprafeței solului cu formalină 0,25 la sută, creolină 200 gr. la 100 de litri soluție sau cu amestec de 1 kg petrol cu 2 kg var și 10 litri apă. În cazul tocurilor, ramelor și inventarului de răsadniță se poate folosi și sulfatul de cupru în concentrație de 2—3 la sută. Trebuie arătat că atît formalina cît și sulfatul de cupru sînt eficace în primul rînd față de boli.

Mult mai ușor se poate face dezinfecția prin gazare. În acest caz se astupă bine toate crăpăturile, se lipesc ușile și se înlocuiesc geamurile sparte. Succesul, în cazul gazării, depinde în primul rînd de etanșeitatea serei sau răsadniței.

La început, trebuie să determinăm volumul serei, înmulțitorului sau răsadniței care trebuie tratată. În cazul folosirii sulfului se calculează între 30—100 g la m^3. Doza cea mai mare se folosește în cazul prezenței păianjenului roșu. Sulful trebuie ars pe foi de tablă situate în diferite puncte ale serei. La 100 m^2, de seră sînt necesare 6—7 foi de tablă de 30×30 cm pe care se pune jăratic, peste care se presară sulful praf sau sulf bulgăre mărunțit.

Pentru a se evita posibilitatea de incendiu, foile de tablă trebuie așezate pe un strat de nisip sau pe cărămizi. Gazarea trebuie începută din fundul serei, treptat spre ușă, astfel ca la aprinderea ultimei porții de sulf să se închidă ușa și să se lipească cu hîrtie.

Pentru ca gazarea să se facă cu succes, este necesar ca temperatura în seră să nu scadă sub $+10^{\circ}$ - $+15^{\circ}$ și să se mențină bioxidul de sulf ce se formează în încăpere timp de 24-36 ore, după care se face aerisirea. Gazarea trebuie completată prin stropirea căilor de acces spre seră și răsadnițe, în primul rînd în jurul intrărilor, cu soluțiile arătate mai sus. La uși, în mod obligatoriu, este necesar să se pună lădițe pentru

Sfatul specialistului

dezinfectare, în care peste rumeguș se toarnă soluții de Selinon, Sandolin, creolină sau formalină.

Odată cu dezinfectarea răsadnițelor și serelor se pot introduce uneltele și alt inventar pentru a fi gazate în același timp. Inventarul mic (lădițe, ghivece, etc.), se poate cufunda în soluțiile amintite sau se opărește cu apă fiartă.

Locul unde se acumulează cel mai mult bacteriile și ciupercile patogene și unii dăunători este însă solul. Solul infectat este sursa de infectare cu agenți patogeni ce provoacă putregaiul plantelor și căderea răsadurilor, este locul unde se păstrează viermele rădăcinilor etc. Înlocuirea solului nu întotdeauna este posibilă sau nu este recomandabilă din punct de vedere economic. De aceea în primul rînd trebuie să se dea atenție dezinfectării solului. Cele mai bune rezultate le dă dezinfectarea solului cu aburi. Această metodă se bazează pe faptul că temperaturile ridicate omoară toate organismele vii. Aburii de joasă presiune (0,3-2 at.) pătrund în sol și prin condensare degajă o cantitate mare de căldură, care asigură dezinfectarea.

Menținerea temperaturii aproape de 100° C timp de 30—60 minute duce la distrugerea tuturor bolilor și dăunătorilor din sol. Trebuie arătat că pentru a se realiza dezinfectarea cu aburi sînt necesare instalații speciale. Acolo unde centrala termică este construită pentru încălzirea cu aburi, lucrul este simplu. În cazul încălzirii cu apă caldă, este necesară o instalație specială sau adaptarea unei locomobile, a unei instalații de opărit nutrețuri etc. Rezultate bune dă folosirea de piese sub formă de greble cu colți de țeavă de 20—30 cm. lungime perforați și care se introduc în sol. Colții sînt așezați la 30—35 cm.

Pentru a se asigura o ridicare mai rapidă a temperaturii, trebuie să se acopere greblele și solul cu rogojini sau foi de material plastic.

La dezinfectarea cu aburi trebuie să avem mare grijă ca pămîntul proaspăt dezinfectat să nu se reinfecteze imediat prin manipularea furtunului și uneltelor cu urme de sol încă nedezinfectat, prin călcarea terenului de către cei ce lucrează etc. În general dezinfectarea cu aburi este mai greu de executat. Mai ușor și mai rapid se poate face dezinfectarea chimică. În acest scop se folosește formalină 40 la sută în concentrație de 2,5 la sută stropindu-se cu cîte 10 litri la mp. Această cantitate mare de soluție e necesară să se aplice pentru ca solul să fie umectat pînă la 15—20 cm adîncime. După aceea se acoperă cu prelate sau cu foi de polietilenă și se menține așa 8—10 zile după care se aerisește. Se mai poate folosi, de asemenea, și sulfatul de cupru în concentrație de 3—4 la sută, sau produse organo-mercurice praf 50 g la m^3 ori 10 g produs dizolvat în 10 litri apă la m^2. Solul poate fi utilizat după 2 săptămîni.

Pentru combaterea viermelui rădăcinilor (Heterodera marioni) este necesar să se aplice tratamente cu DD (Diclorpropan-diclorpropen) în cantitate de 45 ml. la m^2. prin injectare.

De asemenea se mai poate folosi și Cloropicrina în cantitate de 200 ml la m.p. În cazul Cloropicrinei trebuie luate măsuri de protecția muncii, deoarece este otrăvitoare.

Un efect foarte bun în combaterea Heteroderei îl are și produsul Nemagon (1,2 Dibrom 3 clorpropan). Toate aceste produse trebuie aplicate însă cu mult înainte de plantare, deoarece au o acțiune puternic negativă asupra plantelor. Tratat cu DD și Nemagon este necesar ca cel puțin o lună pămîntul să fie lăsat să se aerisească.

Aplicarea corectă a măsurilor de combatere a bolilor și dăunătorilor din sere și răsadnițe în funcție de condițiile concrete ale fiecărei gospodării, asigură în fiecare an obținerea de producții mari de legume forțate.

Ing. BAICU TUDOREL
I.C.H.V.

Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică, înfloritoare

Buna organizare a muncii, chezășia îndeplinirii cu succes a sarcinilor de producție

— Din experiența gospodăriei agricole colective „1 Mai", comuna Cuza Vodă, raionul Călărași —

Înfățișăm în pagina de față aspecte din experiența gospodăriei colective „1 Mai" în organizarea producției obștești, aspecte din activitatea de îndrumare și control pe care conducerea unității o desfășoară permanent în scopul îndeplinirii cu succes a sarcinilor de producție.

E o experiență valoroasă cîștigată în peste un deceniu de muncă unită a sutelor de colectiviști din Cuza Vodă. Unele învățăminte, colectiviștii le-au desprins din propria lor activitate, altele le-au aflat vizitînd unități mai bine dezvoltate economic și organizatoric sau primind oaspeți din asemenea unități. Au aplicat și aplică tot ce-i folositor pentru continua dezvoltare a gospodăriei lor colective, aceasta fiind singura cale spre neîncetată prosperitate și belșug.

Un ceasornic cu mecanismul bine pus la punct — aceasta este impresia care pune stăpînire pe oricare vizitator venit să cunoască munca în gospodăria amintită. Fie că mergi la fermele de animale sau în lanurile de porumb exemplar întreținute, în grădina de legume sau la orezărie, peste tot vei găsi oameni harnici și pricepuți, care cunosc bine rostul și însemnătatea muncii lor și care luptă pentru a dezvolta neîncetat avuția obștească a colectivei, principal mijloc de ridicare a propriei bunăstări. Numeroase exemple dovedesc aceasta. Fondul de bază al gospodăriei din Cuza Vodă este în prezent de peste 5 milioane de lei. Numai în acest an el sporește cu încă 761.300 de lei, adică cu echivalentul întregului fond de bază pe care îl avea gospodăria după primii 3 ani de activitate. Efectivele de bovine prevăzute pentru sfîrșitul acestui an se află încă de pe acum în ferme. Cu tot timpul nepriielnic, gospodăria colectivă a obținut de pe cele 1.185 de ha. cultivate cu grîu cîte 1.784 kg. la hectar, depășind astfel sarcina de plan cu 234 kg. grîu la hectar. Sînt indicii că și la celelalte culturi se vor obține producții bune.

Succesele obținute au fost cu putință datorită unei munci perseverente și organizate dusă de colectiviști pentru întărirea continuă a gospodăriei lor colective.

Experiența acestei munci va fi cu siguranță folositoare și altor gospodării colective, mai ales celor aflate la început de drum.

Atenție cuvenită normării muncii

Recepționarea lucrărilor, luarea în primire a produselor și normarea muncii colectiviștilor se fac de către brigadieri cu rigurozitate, zilnic. La aceste operații participă neapărat colectivistul respectiv. Orice nelămurire se rezolvă pe loc folosindu-se în acest scop tabelul de norme aprobat de adunarea generală. Deși foarte rare, asemenea nelămuriri totuși există. De exemplu, la o anumită lucrare temporară au participat colectiviști din mai multe brigăzi. Se întîmplă ca un brigadier să normeze diferit de altul munca făcută de colectiviștii din brigada sa. În acest caz, brigadierii care au apreciat diferit normarea sînt datori ca, în 24 de ore, să se consulte pentru a stabili la care dintre ei normarea este incorect făcută. Îndreptarea greșelii se face în prezența colectivistului în cauză și a unui membru din consiliul de conducere.

Afișarea zilelor-muncă se face la fiecare 15 zile

Zilele-muncă efectuate de colectiviști sînt afișate cu regularitate la fiecare 15 zile. În aparență de mică importanță, această operație are un rol deosebit în activitatea de producție a gospodăriei colective. Eventualele greșeli de normare a muncii pot fi la vreme îndreptate, ceea ce influențează pozitiv asupra participării colectiviștilor la muncă. Se dă certitudinea că munca lor este răsplătită așa cum se cuvine. Aici, în fața tabelelor cuprinzînd zilele-muncă efectuate, se încing vii discuții, oamenii fac comparații între realizările unuia și ale altuia, se stimulează reciproc pentru a munci mai cu spor spre binele colectivei și al fiecăruia în parte.

La două brigăzi — un socotitor

Pentru înregistrarea scriptică a lucrărilor efectuate și a zilelor-muncă cheltuite, la fiecare două brigăzi există un socotitor. Acesta primește în fiecare seară, de la brigadier, listele cuprinzînd numele colectiviștilor și procentele de zile-muncă [illegible] brigadierul și socotitorul sînt răspunzători în fața consiliului de conducere de respectarea cheltuielii de zile-muncă prevăzută în devize pentru o anumită lucrare și cultură. În răspunderea socotitorului din sectorul zootehnic cade și ținerea evidenței zilnice și la fiecare mulsoare a laptelui, precum și întocmirea graficelor nominale care cuprind realizarea bilunară a producției de lapte pe cap de vacă furajată.

Ședință a consiliului de conducere. La ordinea de zi: repartizarea unui nou avans bănesc colectiviștilor și măsuri pentru buna desfășurare a însilozării furajelor.

Din preocupările consiliului nostru de conducere

GHERGHINA COJOCARU
președinta gospodăriei,
deputată în Marea Adunare Națională

Gospodăria noastră colectivă a luat ființă în toamna anului 1949. În acest răstimp ea s-a dezvoltat continuu, economic și organizatoric, fapt ce se reflectă direct în creșterea producțiilor, în creșterea bunăstării colectiviștilor. Dacă pînă acum 10 ani venitul bănesc anual obținut de gospodărie din vînzarea producției-marfă nu depășea 500.000 de lei, în anul 1962 ne-am propus să obținem un venit bănesc de peste 5.200.000 de lei. Raportat la 100 hectare de teren, venitul bănesc va crește în acest an față de 1952, de peste opt ori.

În cele ce urmează voi vorbi pe scurt despre activitatea desfășurată de consiliul de conducere pentru mobilizarea colectiviștilor la îndeplinirea sarcinilor de plan, despre felul cum urmărește consiliul realizarea acestor sarcini.

Gospodăria noastră are următoarele sectoare de producție: cultura mare, zootehnia, construcții, legumicultura, ateliere. Din sectorul vegetal, în afară de grîu, porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, mai fac parte culturile tehnice — ricin, coreandru, muștar — și orezul cultivat pe 60 de hectare. În sectorul zootehnic avem ferme de taurine, porcine, ovine, păsări — găini, rațe și gîște. După cum se vede, îndatoririle noastre de producție sînt destul de complexe. Cum cuprinde consiliul realizarea acestor îndatoriri?

Mai întîi vreau să arăt că la începutul fiecărui an de muncă, imediat după ce adunarea generală a aprobat planul de producție, se întocmesc pentru fiecare capitol al planului devize de lucrări.

În aceste devize sînt prevăzute: cheltuiala de zile-muncă planificată pentru cultura sau lucrarea respectivă, termenele de execuție, care brigadă răspunde de lucrare, necesarul de materiale și de forță de muncă etc. Fiecare brigadă primește devizul de lucrări, avînd astfel putința să-și cunoască din timp și în amănunt sarcinile de producție și posibilitățile pentru realizarea lor. Prevederile devizului sînt apoi defalcate pe echipe, iar în unele sectoare, cum este cel zootehnic, chiar pe colectiviști. Această operație, întocmirea devizelor, după cîte am văzut neglijată în unele gospodării pe motiv că este greu de făcut și răpește timp, nu durează la noi mai mult de 2—3 zile. Cu planul de producție în față, socotitorii de brigăzi (cîte unul la două brigăzi) întocmesc devizele, care sînt verificate de consiliu și înmînate brigăzilor.

În consiliul nostru de conducere, compus din nouă oameni, nu avem decît un singur brigadier. Restul, în afară de președinte și vicepreședinte, sînt șefi de echipă, simpli colectiviști și unul din cei doi șefi ai brigăzii de tractoare, el însuși membru al gospodăriei colective. Această măsură, de a avea în consiliu cît mai puțini brigadieri, a fost luată de adunarea generală pentru a da putința la tot mai mulți colectiviști să participe la conducerea treburilor obștești. Altminteri, cum am constatat în anii din urmă din propria noastră experiență, ședințele zilnice cu brigadierii se transformau în ședințe de consiliu. Aceiași tovarăși hotărau și în problemele curente ale muncii, ca și în cele care necesitau o analiză mai amănunțită și consultarea mai multor colectiviști.

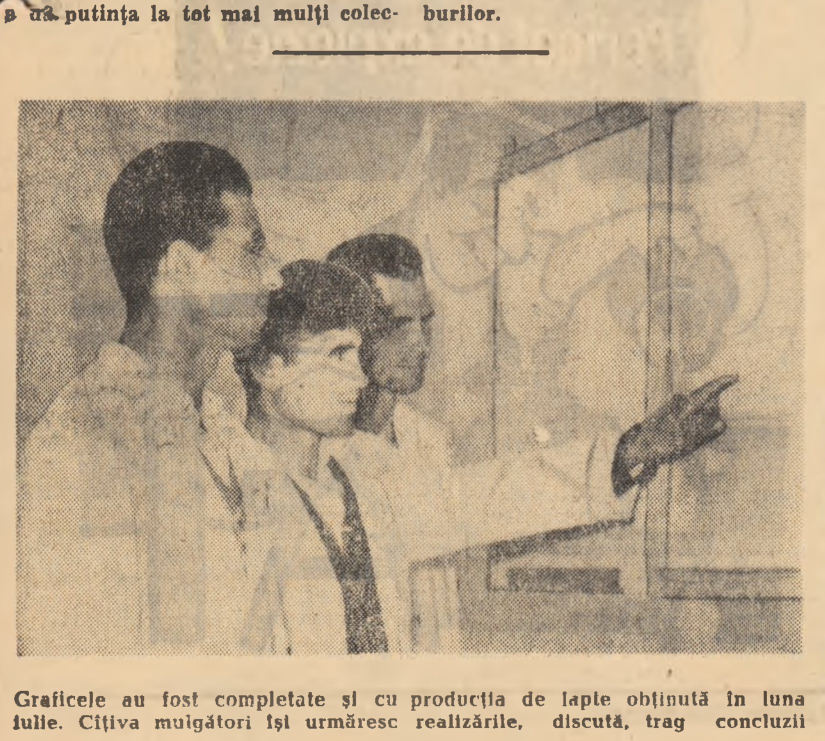

De regulă ținem ședințele de consiliu de două ori pe lună, sîmbăta seara sau duminica. Sînt însă situații, mai ales în campaniile de vîrf — însămînțări, întreținerea culturilor, recoltări — cînd consiliul se întrunește de 3—4 ori pe lună. Ședințele de consiliu nu durează mai mult de două ore, timp suficient pentru a analiza problemele ordinei de zi, niciodată mai multe de două, și a lua măsurile corespunzătoare. O ședință de consiliu se deschide prin verificarea aplicării hotărîrilor luate în ședința precedentă.

Vreau să arăt că după alegerea, la doi ani, a consiliului de conducere, fiecare din membrii săi primește în răspundere un anumit sector de activitate în cadrul gospodăriei. El este acela care răspunde în primul rînd în fața consiliului de bunul mers al muncii în sectorul respectiv. Uneori însă, și aceasta se întîmplă tot în perioadele de vîrf ale muncilor, consiliul de conducere dă în răspunderea temporară a unuia, mai multor sau tuturor consilierilor sectoarele de muncă în care zorul este mai mare. Aceasta nu înseamnă nicidecum că tovarășul din consiliu nu trebuie să se îngrijească și de munca din sectorul de care răspunde permanent. El este dator să îndrume și aici bunul mers al treburilor.

Aminteam mai sus despre ședințele cu brigadierii. Nu există nici o scuză pentru ca aceste ședințe să nu se țină zilnic. Ele au loc cam la un ceas după ce se lasă înserarea, cînd munca în gospodărie se sfîrșește și au un caracter practic, operativ. Obligatoriu, la ședințele cu brigadierii trebuie să participe președintele sau vicepreședintele gospodăriei și inginerul agronom. Ce probleme sînt rezolvate aici? Dau cîteva exemple, la întîmplare. Mîine, comunică responsabilul cu baza furajeră, avem nevoie pentru hrănirea vacilor de 6 tone masă verde. Se hotărăște ca brigada a II-a de cîmp să asigure această cantitate. Vicepreședintele, care răspunde de însilozarea nutrețurilor, face observația că astăzi la tocătoare s-au îngrămădit prea multe căruțe, deci transportul se face neorganizat. Brigadierii primesc indicații să organizeze eșalonat transportarea furajului. Magazinerul anunță că pentru a doua zi are nevoie de 5 oameni la selectatul grîului. Brigăzile I și a III-a vor da acești oameni. Șeful brigăzii de tractoare este anunțat unde trebuie continuată în ziua următoare executarea arăturilor adînci și așa mai departe. Toate aceste probleme se rezolvă în mai puțin de o oră. De acum, brigadierii vor anunța, fiecare cum crede de cuviință, pe un anume șef de echipă despre modificarea survenită pentru a doua zi, iar acesta va comunica la 2—3 colectiviști, de cîți este nevoie, că mîine vor lucra într-un loc diferit de cel obișnuit. Schimbările întîmplătoare privind brigada în întregul ei se rezolvă a doua zi, înainte de începutul lucrului.

Și astfel am reușit ca membrii gospodăriei noastre să-și cunoască în amănunt îndatoririle de producție ce revin brigăzii, echipei și fiecăruia în parte. Consiliului de conducere îi revine permanent sarcina să vegheze și să îndrume masa colectiviștilor pentru realizarea la timp și bine a acestor îndatoriri.

Graficele au fost completate și cu producția de lapte obținută în luna iulie. Cîțiva mulgători își urmăresc realizările, discută, trag concluzii

Comuniștii, în sectoarele cele mai importante

GHEORGHE COSTEA
secretarul
organizației de bază P.M.R.

Din inițiativa comitetului raional de partid Călărași, cu doi ani în urmă în gospodăria noastră colectivă au fost organizate grupe de partid. Această măsură s-a dovedit deosebit de bună. Înainte de toate ne-a dat posibilitatea să repartizăm mai judicios membrii și candidații de partid în sectoarele de producție cele mai importante. Cei 86 de membri și candidați de partid fac parte din șapte grupe care sînt organizate: patru în brigăzile de cîmp, una la zootehnie, una în sectorul construcții și alta la legumicultură. Repartizarea comuniștilor în aceste sectoare a determinat continua îmbunătățire a muncii pentru realizarea sarcinilor de producție, mobilizarea tuturor colectiviștilor pentru a munci mai bine, mai cu spor. Fiindcă tocmai realizarea sarcinilor de producție stă în centrul atenției grupelor de partid. Voi da cîteva exemple. Astă primăvară, cînd porumbul începuse să răsară, am putut observa la unii colectiviști oarecare șovăială cînd a fost vorba să lăsăm o densitate de 30—35.000 de plante la hectar, deși anul trecut, datorită densității, am obținut pe unele parcele producțiile cele mai mari de porumb.

Terenul fusese arat adînc din toamnă, era curat, i-am aplicat și îngrășăminte, adică el putea suporta bine o densitate de plante mai mare decît cea obișnuită. Pentru a nu avea „surprize" (unii colectiviști ar fi putut tăia la rărit mai multe plante decît se cuvenea) problema densității a fost pusă în discuția organizației de partid și apoi, imediat, a grupelor de partid de la brigăzile de cîmp. Aici, în grupe, la discuții au luat parte și colectiviști din activul fără de partid. În toate cele patru grupe, mai mulți membri de partid au propus ca fiecare colectivist să aibă asupra lui la prășit cîte o măsurătoare — un băț crestat din loc în loc, la 30 de cm. Procedîndu-se astfel, densitatea de peste 30.000 de plante la hectar era asigurată. Această propunere a fost însușită, iar rezultatele bune ale respectării unei densități sporite se întrevăd încă de pe acum.

Iată încă un exemplu. La sfîrșitul lunii aprilie, grupa de partid de la zootehnie a analizat unele aspecte negative ale activității din acest sector. Astfel, comuniștii de aici au apreciat că unii îngrijitori-mulgători nu respectă întotdeauna programul de hrănire și de muls al vacilor, curățenia în fermă lasă de dorit, la ferma de porcine se face risipă de furaje concentrate, iar, în unele zile, nu se aduc furaje în cantitățile de care este nevoie. După cum se vede, în grupă au fost discutate atît probleme care se puteau rezolva prin forțe proprii cît și altele pentru a căror rezolvare trebuia să intervină conducerea gospodăriei. La propunerea tovarășului Gheorghe Ghiveci, organizatorul grupei de partid din sectorul zootehnic, biroul organizației de bază și-a trecut în planul de activitate ca, în luna mai, organizația de partid să analizeze în adunare generală, tocmai munca din acest sector. Măsurile luate de organizația de partid pe baza acestei analize au ajutat conducerea gospodăriei să lichideze în scurt timp neajunsurile din sectorul zootehnic.

Din acest al doilea exemplu, se mai desprinde și un alt aspect. Anume, că activitatea grupelor de partid contribuie la îmbunătățirea muncii de partid în toate sectoarele de producție ale gospodăriei. Cum se realizează aceasta? În fiecare lună, organizatorii grupelor arată biroului organizației de bază problemele care, după părerea comuniștilor din grupa respectivă, ar trebui analizate mai întîi. Din aceste probleme, biroul alege pe aceea care prezintă o importanță mai mare pentru munca din gospodărie. Ea este analizată în prima adunare generală a organizației de bază și se iau măsurile corespunzătoare.

În afară de contribuția importantă pe care grupele de partid o aduc la realizarea sarcinilor de producție, ele contribuie la dezvoltarea spiritului de răspundere al colectiviștilor, îi stimulează în ridicarea nivelului lor profesional și politic prin citirea de cărți agrotehnice și ziare. Comuniștii se străduiesc neconenit să fie în fruntea muncii de întărire a gospodăriei noastre colective.

Cum am organizat munca în zootehnie

ȘTEFAN DEACU
vicepreședintele gospodăriei

Pe măsura sporirii efectivelor de animale și păsări, s-a ivit necesitatea ca un membru al consiliului de conducere să primească în răspundere permanentă sectorul zootehnic. Această sarcină mi-a revenit mie. În afară de zootehnie, tot eu răspund, din partea consiliului, de executarea construcțiilor de producție.

În sectorul zootehnic avem organizate trei brigăzi de producție. Una de taurine, una de porcine și ovine și o a treia care se ocupă de creșterea păsărilor. Avem în total 620 de taurine din care 220 de vaci și juninci gestante, 860 de porcine din care 162 de scroafe, 2.600 de oi cu lînă fină și semifină și aproape 15.000 de păsări — găini, gîște și rațe. De pe acum am realizat planul anual de producție la efectivele de taurine. La lapte de vacă, față de planul anual de 1.950 de litri, am obținut pînă la începutul lunii iulie pe cap de vacă furajată 1.080 de litri, ceea ce este un indiciu că și la acest capitol planul va fi realizat.

Din cei aproape 80 de colectiviști care lucrează în fermele de animale și păsări, peste 60 au aici vechime mai mare de un an. Restul au venit în sector ca urmare a sporirii efectivelor de animale și păsări. Evităm pe cît posibil fluctuația de cadre în zootehnie, pentru că numai astfel, asigurînd stabilitatea oamenilor, ne putem face bine munca. Am constatat nu o dată în anii din urmă că simpla schimbare a mulgătorului de la un lot de vaci atrage după sine scăderea imediată a producției de lapte. Lucrul este ușor de înțeles. Animalele se obișnuiesc cu un anumit om, tot așa cum se obișnuiesc și cu un anumit program de muls, îngrijire și hrănire.

Dat fiind cantitățile mari de furaje ce se consumă în sector, conducerea gospodăriei a găsit de cuviință, cu doi ani în urmă, să numească și un responsabil cu baza furajeră. În tot timpul anului, acest tovarăș se îngrijește de asigurarea animalelor cu nutrețurile necesare. El este cel care urmărește ca brigăzile de cîmp să însămînțeze culturile furajere pe suprafețele și în sortimentele hotărîte, anunță zilnic pe brigadieri despre necesarul de furaje verzi pe a doua zi, urmărește în sector aplicarea rațiilor de hrană stabilite. Sub directa lui supraveghere se fac tocarea și însilozarea nutrețului.

Orice problemă care se ivește în legătură cu furajele o rezolvăm împreună. Personal mă mai ocup de livrarea la termen a produselor animaliere contractate, urmăresc dacă se respectă normele de retribuire a colectiviștilor așa cum au fost ele hotărîte de adunarea generală. Aceste norme au fost astfel stabilite încît să fie stimulată străduința colectiviștilor pentru creșterea productivității animalelor. De exemplu, ca pentru toate loturile de vaci (în fiecare lot avem cîte 12 animale de care răspunde un îngrijitor-mulgător) este stabilită aceeași producție de lapte. De la vacile primipare se prevede o producție mai mică decît de la restul.

Retribuirea colectiviștilor în zootehnie o facem în funcție de rezultatele obținute. Cu cît sporurile în greutate la porcine și tineret taurin, producția de lînă și lapte la ovine și producția de lapte la vaci sînt mai mari, cu atît colectivistul îngrijitor este mai bine retribuit. De exemplu, pentru obținerea a 100 litri lapte cu procent de 3,5 grăsime, acordăm, vara, 1,40 zile-muncă, iar iarna, 2,50 zile-muncă. Pentru fiecare vițel născut sănătos și predat la 20 de zile se acordă îngrijitorului 10 zile muncă. În plus, el mai primește pentru îngrijirea animalului cîte un procent pe zi de fiecare vacă.

Asemenea norme stimulatorii sînt stabilite și în celelalte ferme de animale și păsări.

Ieftin și trainic

Pentru ridicarea unui grajd de 100 de capete vite mari, gospodăria atribuie 2.400 de zile-muncă. În această cheltuială intră retribuirea cărămidarilor, a zidarilor, tîmplarilor precum și a colectiviștilor care transportă materialele necesare construcției: cărămidă, pietriș, nisip, var, plăci de azbociment pentru acoperiș, lemnul de construcție etc.

Cărămidă la preț de cost scăzut

Dat fiind numărul mare de construcții gospodărești de care este nevoie, gospodăria a organizat, dintre colectiviști, o echipă de cărămidari. Anul trecut echipa a confecționat, folosind patru prese, 450.000 buc. cărămidă. În anul acesta au fost făcute încă 600.000 buc. cărămidă. Pentru fiecare 1.000 buc. cărămidă confecționată și arsă, colectiviștii primesc 6 zile-muncă. Faptul că la arderea cărămizii se folosesc în afară de cărbuni — coceni, bețe de floarea-soarelui, crăci — a contribuit mult la reducerea prețului de cost al construcțiilor.

De doi ani

Aceiași oameni muncesc același teren

FLOREA I. GHEORGHE
brigadier de cîmp

Conduc brigada a III-a de cîmp din 1958. Spre deosebire de început cînd oamenii din brigadă erau schimbați sau cereau ei să fie schimbați nu numai la sfîrșit de an, dar și în timpul anului, în ultimii doi ani colectivul brigăzii noastre a rămas aproape neschimbat. După părerea mea, așa este foarte bine. Nu numai oamenii cu care lucrez, dar și pămîntul atribuit brigăzii noastre este de doi ani același. Dar să spun de ce, mai înainte, oamenii erau schimbați. Aveam colectiviști din brigadă care locuiau peste două-trei ulițe de unde stăteam eu sau șeful din a cărui echipă ei făceau parte. Vecinii mei erau colectiviști din alte brigăzi. Unii membri ai brigăzii erau grădinari sau zidari și cereau, firește, să plece din brigada de cîmp. Unele brigăzi aveau prea mulți bătrîni, altele numai tineret, oameni în putere.

Acum, aceste neajunsuri au rămas în urmă. Membrii brigăzii a III-a locuiesc pe două jumătăți de ulițe vecine. La fiecare grup de 15—20 de case se află locuința șefului de echipă ai cărei membri sînt în acea parte de uliță. O asemenea așezare ușurează mult mobilizarea colectiviștilor la muncă. Dacă intervine vreo schimbare în planul de muncă pe a doua zi al brigăzii sau vreunei echipe, noi putem să-i anunțăm pe colectiviști despre această schimbare în mai puțin de o jumătate de oră. Acest mod de organizare va fi și mai bine înțeles dacă voi aminti că, datorită așezării perimetrului gospodăriei, terenul atribuit nouă se află, o parte, la peste 10 km de sat. Cît timp pierdeam dimineața cu transportul colectiviștilor la cîmp! Autocamionul sau căruțele gospodăriei colindau în lung și-n lat satul ca să adune membrii brigăzii.

Cei 120 de colectiviști din brigadă lucrează 572 de hectare teren arabil. Muncind mereu pe același teren, membrii brigăzii sînt interesați să aplice întreg complexul agrotehnic, așa cum se prevede în devizul de lucrări. Gunoiul de grajd cărat acum va mări și la anul rodnicia pămîntului, deci va exista preocupare pentru fertilizarea solului. Cîteva buruieni nedistruse anul acesta se pot înmulți la anul și astfel recolta de cereale ar fi mai mică. Ca să nu se întîmple așa ceva, colectiviștii execută cu grijă cuvenită lucrările de întreținere.

În devizul de lucrări ce revin brigăzii, deviz întocmit pe baza planului de producție al gospodăriei, sînt cuprinse atît culturile pe care le însămînțăm, întreținem și recoltăm, cît și alți indici: cîte zile-muncă avem dreptul să cheltuim la cultura respectivă, lucrările agrotehnice necesare, producția planificată, ținînd seama de fertilitatea solului etc.

Colectiviștii își cunosc bine atît îndatoririle de producție cît și zilele-muncă la care au dreptul pentru o lucrare sau alta. În ultimii ani noi aplicăm cu foarte bune rezultate retribuirea suplimentară la culturile prășitoare. Membrii brigăzii, cunoscînd ce cantitate de produse trebuie să obțină la hectar la o cultură sau alta, se străduiesc să depășească producția planificată pentru a primi premiul ce li se acordă din depășirea producției.

În încheiere aș vrea să spun că membrii brigăzii a III-a ca și ceilalți colectiviști din gospodăria noastră dovedesc un înalt simț de răspundere față de sarcinile de producție ce le avem de realizat. Pot arăta că spre deosebire de acum cîțiva ani, cînd unii colectiviști mai făceau lucrări de proastă calitate, anul acesta doar o singură dată a trebuit să resping de la recepție prașila făcută într-o zi la sfeclă de zahăr de cîțiva membri din echipa a 3-a.

Colectiviștii noștri muncesc așa cum se cuvine pentru sporirea producției.

Actualitatea internaţională

Nu înarmare, ci dezarmare nucleară!

ION MIHĂILEANU

În timp ce la Geneva, delegaţii puterilor occidentale pun piedici în calea rezolvării problemei dezarmării generale, pronunţîndu-se pentru o reducere şi nu pentru o eliminare totală a armelor nucleare şi a mijloacelor lor de transportare la ţintă, presa burgheză din S.U.A., Franţa, Anglia şi R.F.G., este antrenată într-o discuţie, destul de lungă, pe tema înarmării în cadrul N.A.T.O.

Această discuţie a fost stîrnită mai ales după demisia generalului american Norstadt din fruntea comandamentului N.A.T.O în Europa. Exprimîndu-şi regretul faţă de înlocuirea lui Norstadt, Sebastian Haffner, unul din publiciştii vest-germani care se situează cu o consecvenţă, demnă de o cauză mai bună, pe poziţiile războiului rece, scria în „Die Welt" următoarele despre semnificaţia acestei schimbări: „Norstadt susţinea în primul rînd că o apărare a Europei occidentale fără folosirea armelor atomice tactice este imposibilă în condiţiile actualului raport de forţe şi a actualei tehnici a armamentului. În al doilea rînd Norstadt era de părere că în vederea intimidării eficiente, N.A.T.O. ca atare are nevoie în Europa de arme atomice strategice sub forma unor rachete cu rază medie de acţiune".

Cu alte cuvinte, Norstadt era partizanul transformării N.A.T.O. într-o a treia putere atomică, în care Bundeswehrul vest-german ar avea un rol predominant. Aceasta şi explică relaţiile extrem de amicale pe care Norstadt le-a avut cu Strauss, ministrul de război al R.F.G., cel ce se străduieşte de cîţiva ani să obţină arma nucleară pentru R.F.G., aceasta explică ecoul negativ pe care l-a avut la Bonn înlocuirea lui Norstadt.

Se pune întrebarea: ce importanţă au schimbările care au fost operate în conducerea strategiei atlantice, numirea generalului Lemnitzer în locul generalului Norstadt în calitate de comandant suprem al N.A.T.O. în Europa şi promovarea generalului Taylor, autorul cărţii „Trompeta nesigură", în fruntea ierarhiei militare americane?

Unii occidentali îi atribuie generalului Taylor concepţia după care S.U.A. trebuie să-şi păstreze numai pentru ele folosirea armelor atomice şi să oblige celelalte puteri din N.A.T.O să-şi bazeze armatele pe formaţiile clasice. Alţii îl identifică pe Taylor cu aşa-zisa doctrină „intimidarea eşalonată", după care N.A.T.O. trebuie să recurgă la războiul atomic, după „o pauză" în care s-ar încerca armele clasice.

După cum se vede, satisfacţia cu care opinia publică iubitoare de pace a primit plecarea lui Norstadt, care simboliza răspîndirea armelor nucleare în Europa occidentală, nu poate fi însoţită de satisfacţia în faţa aşa-ziselor „noi" concepţii strategice ale Pentagonului.

Ar fi greşit să se creadă că prin plecarea lui Norstadt aţîţătorii la războiul rece, susţinătorii cursei înarmărilor şi duşmanii tratativelor au pierdut influenţa lor în S.U.A. Acelaşi lucru se poate spune şi despre puterea pe care o deţin în continuare cercurile militariste revanşarde în R.F.G. După cum observa cu ironie ziarul „Die Andere Zeitung", „Norstadt pleacă, Strauss însă rămîne". El rămîne după ce generalii Bundeswehrului şi-au exprimat demonstrativ încrederea în el, în pofida scandaloasei afaceri Fibag, de unde ministrul de război al R.F.G. a scos prin furniturile militare către stat multe milioane de mărci de pe urma contribuabililor. Este vorba despre aceiaşi generali al Bundeswehrului care cu doi ani în urmă au cerut în „memorandumul" lor înarmarea atomică directă a R.F.G., care încearcă acum să obţină acelaşi lucru pe calea ocolită a „puterii atomice N.A.T.O" sau a axei Bonn-Paris. Ei sînt furioşi din cauza „abstinenţei atomice" — termen de largă circulaţie în presa din R.F.G. —, sînt adepţii „strategiei de înaintare" a lui Franz Joseph Strauss (traduceţi: declanşarea războiului atomic). Port-parola lor, Sebastian Haffner, plin de pofte atomice, îndrăznea să scrie într-un articol apărut la 24 iulie în „Die Welt" următoarea propoziţiune care aminteşte prea bine de Hitler: „Germanii ar putea să extermine adversarul oricînd prin cîteva zeci de lovituri cu arme atomice tactice..." Asemenea răţoieli ale maniacilor atomici din R.F.G. sînt de un ridicul homeric dacă n-ar fi vorba în acelaşi timp de o ameninţare la adresa păcii.

Problema care se pune nu este: cine va fi învingător în cazul declanşării unui război atomic? Raportul de forţe pe plan mondial indică destul de clar de partea cui ar fi victoria şi că sistemul capitalist ar dispărea de pe faţa pămîntului. Ceea ce interesează omenirea este modalitatea prin care poate fi asigurată pacea în lume. Din acest punct de vedere, toate strategiile Pentagonului, fie că e vorba de „strategia intimidării", pur şi simplu, sau a celei eşalonate, fie că acordă arma atomică N.A.T.O. cu dreptul de hotărîre al americanilor sau al vest-europenilor, reprezintă o ameninţare la adresa păcii şi o contribuţie la intensificarea cursei înarmărilor nucleare. Unica alternativă raţională a timpurilor noastre este dezarmarea generală şi totală, aşa cum este ea susţinută cu consecvenţă la Geneva de Uniunea Sovietică şi celelalte state socialiste.

Viaţa grea a ţăranilor din statele capitaliste

Exploataţii intensifică lupta

Ţărănimea franceză trece printr-un val de nemulţumiri pricinuite de prevederile noii legi complimentare agricole, care a fost aprobată nu de mult de Adunarea Naţională Franceză. Legea de care este vorba a fost elaborată conform indicaţiilor Pieţei comune, potrivit cărora Franţa va trebui în viitorul apropiat să-şi „restructureze" producţia agricolă astfel încît numai marile gospodării, considerate „viabile", se pot bucura de credite şi de alte ajutoare din partea statului. Aşadar, micile gospodării ţărăneşti sînt lăsate să se sbată pe mai departe în tot felul de lipsuri, să se descurce singure, ceea ce înseamnă pur şi simplu pieirea lor. Numărul gospodăriilor mici care urmează să dispară se va ridica la aproximativ 800.000. Bucăţile de pămînt ale acestor gospodării urmează să fie înghiţite de gospodăriile „viabile". Ca să se ajungă aici, noua lege prevede crearea aşa-numitelor „Societăţi de amenajare funciară şi rurală". Acestea vor achiziţiona pămînturile devenite disponibile în urma ruinării micilor gospodării ţărăneşti, pămînturi care apoi vor fi vîndute gospodăriilor „viabile", adică proprietarilor de mari ferme.

Ţăranii muncitori francezi nu stau însă cu braţele încrucişate în faţa grelei lor situaţii de acum şi a dezastrului care îi aşteaptă. Ei intensifică mişcarea împotriva noii legi complimentare agricole. Acum cîteva zile, bunăoară, sute de ţărani din regiunea Hennebont (Bretagne) au ieşit pe străzile oraşului, ameninţînd cu bararea drumurilor şi cu asedierea magazinelor comerciale din oraş în cazul cînd nu vor fi anulate o serie de prevederi ale noii legi agricole. Amploarea mişcării ţărăneşti reiese şi din faptul că, de curînd, membrii Consiliului de administraţie al Federaţiei departamentale a sindicatelor agricole din departamentele Haute-Savoie, Haute-Pyrenees şi din alte 12 departamente din sud-vestul Franţei au votat în cadrul unei reuniuni un apel comun în care cere tuturor ţăranilor să-şi intensifice pregătirile pentru o „acţiune directă" împotriva noii legi complimentare agricole, sub lozinca „Pămîntul aparţine ţăranilor".

„A venit timpul să lichidăm latifundiile"

Pămîntul Braziliei — după cum au apreciat economiştii — ar putea hrăni 900 de milioane de oameni, dar acest pămînt nu asigură astăzi decît un trai mizer celor 70 de milioane de brazilieni, căci guvernele din trecut au înfeudat ţara monopoliştilor nord-americani. Nu e de mirare deci că peste 10 milioane de muncitori agricoli şi ţărani n-au nici o brazdă de pămînt.

Ca în toate ţările latino-americane, ţăranii din Brazilia cer să se înfăptuiască reforma agrară. Cererea lor a început să fie tot mai auzită şi susţinută. Însuşi preşedintele Braziliei — Joao Goulart — a declarat de curînd într-o cuvîntare rostită la congresul Ligilor ţărăneşti, în capitala statului Paraiba: „Nu voi da înapoi cu nici un centimetru în lupta pentru reforma agrară în Brazilia, pentru a se pune capăt privilegiilor celor puţini şi suferinţelor majorităţii. A venit timpul să lichidăm latifundiile".

Marş împotriva „satelor strategice"

Dictatorul Ngo Dinh Diem, slugoi al imperialiştilor americani, temîndu-se de furia poporului, a transformat Vietnamul de sud într-o vastă puşcărie pentru toţi aceia care vor ca ţara lor să fie liberă.

Se cunosc grelele suferinţe pe care le îndură ţăranii din aşa-zisele „sate strategice" unde ei sînt regrupaţi cu forţa pentru a fi controlaţi şi izolaţi de mişcarea de rezistenţă din Vietnamul de sud. Ţăranii însă intensifică acţiunile împotriva „satelor strategice". De curînd, în şase provincii din regiunea centrală, au fost distruse peste 60 de asemenea „sate strategice".

După cum a anunţat agenţia patrioţilor sud-vietnamezi „Eliberarea", peste 1.200.000 de cetăţeni au luat parte la zeci de mitinguri la care au cerut alungarea ocupanţilor americani, iniţiatorii înfiinţării „satelor strategice". Totodată populaţia din provincia Tra-Vinh, din sud-estul Saigonului, a organizat un marş spre capitală, în semn de protest împotriva „satelor strategice", adevărate lagăre ale mizeriei.

Asigurarea furajelor însilozate pentru hrana animalelor

(Urmare din pag. 1-a)

de stat şi gospodăriilor colective fruntaşe, Institutul central de cercetări agricole recomandă:

În fiecare G.A.S. şi G.A.C. să se însilozeze în medie cîte 10 tone de nutreţuri de fiecare vacă, 5 tone pentru tineretul taurin şi cîte 0,5 tone de fiecare oaie şi scroafă de reproducţie. De aceea, **este necesar să se însilozeze toate resursele furajere existente în gospodării, de acum şi pînă la căderea zăpezii.** Astfel, **PE LÎNGĂ PORUMBUL DIN CULTURĂ PURĂ ŞI CEL CULTIVAT ÎN AMESTEC CU LEGUMINOASE, SE VA ÎNSILOZA PORUMBUL DIN CULTURILE DUBLE, ROGOZURI, STUF ETC.** De asemenea, trebuie însilozate sorgul, otava de iarbă, de trifoi şi lucernă, de iarbă de sudan, samulastra, frunzele şi capetele de sfeclă, dovlecii, pepenii şi morcovii furajeri, cartofii mărunţi, resturile din grădinile de legume, diferite ierburi şi buruieni de pe marginea drumurilor, din livezi, borhoturile umede în amestec cu coceni de porumb etc.

În ceea ce priveşte perioada de însilozare a porumbului se recomandă unităţilor să ţină seama de faza de vegetaţie a fiecărei culturi. În general, **porumbul trebuie să fie însilozat în momentul cînd conţine cantităţile maxime de unităţi nutritive şi cînd are o umiditate (suculenţă) de 65—75 la sută.** Porumbul, în mod normal, trebuie să fie recoltat în faza de lapte-ceară, pentru că în această fază conţine circa 70 la sută apă şi 20—25 la sută unităţi nutritive la 100 kg de nutreţ. Sînt însă situaţii cînd din lipsă de utilaje nu se poate însiloza întreaga cantitate de porumb în faza de coacere lapte-ceară. De aceea, este bine să se înceapă această lucrare mai devreme pentru ca cea mai mare parte din porumb să fie însilozată în perioada optimă, cînd plantele au suculenţa necesară obţinerii unui nutreţ de bună calitate. **LA ALEGEREA MOMENTULUI DE RECOLTARE A PLANTELOR PENTRU A FI ÎNSILOZATE, NU TREBUIE PROCEDAT ŞABLON. ACEASTA TREBUIE SĂ NE-O SPUNĂ OCHIUL, PRICEPEREA ŞI SIMŢUL DE GOSPODAR.**

O altă problemă o constituie asigurarea spaţiului necesar pentru însilozarea diferitelor nutreţuri. La alegerea tipurilor de silozuri trebuie ţinut seama ca acestea să fie ieftine, uşor de folosit, să permită mecanizarea lucrărilor de încărcare, presare şi scoatere a nutreţului. În afară de aceasta, silozurile trebuie să protejeze nutreţul împotriva pătrunderii aerului, apei, a îngheţului şi căldurilor mari.

Silozurile care corespund mai mult condiţiilor actuale sînt cele amenajate direct la suprafaţa pămîntului între doi pereţi protectori, care pot fi confecţionaţi din materiale diferite (piatră, cărămidă, beton-armat, scîndură, baloţi de paie presate etc.). Pereţii trebuie să fie astfel făcuţi, încît să reziste presiunii tractoarelor cu şenile cînd acestea îndeasă nutreţul. În acest scop, pereţii se fac drepţi, iar în partea exterioară trebuie să fie prevăzuţi cu contraforturi.

Pereţii protectori la silozurile de suprafaţă pot fi făcuţi şi din scîndură groasă (lăturoaie) sau din baloţi de paie, după posibilităţile fiecărei gospodării. Şi în aceste cazuri, pereţii trebuie să fie sprijiniţi la exterior prin contraforturi. În ceea ce priveşte dimensiunile se recomandă ca silozurile de suprafaţă să aibă lăţimea de la 8—12 m., iar lungimea de la 25 la 50 m. sau şi mai mult, după necesitate. Înălţimea pereţilor protectori poate să fie de la 1,80 m. pînă la 2,50 m. Silozurile de la suprafaţa pămîntului trebuie amenajate în locuri mai ridicate, **să aibă fundul** pavat şi înclinat spre unul din capete, pentru ca apele de scurgere să se poată aduna într-un puţ absorbant. Cînd silozurile au lungimi mai mari, este necesar ca înclinaţia fundului să se facă de la mijloc către cele două capete.

Rezultate bune se obţin şi prin însilozarea porumbului în tranşee săpate în pămînt, cu dimensiunile de 5 m. la bază, 6.5 m. la partea de sus, 2—2,5 m. înălţimea şi circa 30 m. lungimea. Capetele tranşeei se fac înclinate, pentru a permite intrarea şi ieşirea tractoarelor cu remorci.

Silozurile săpate în formă de tranşee cu dimensiuni mari creează posibilitatea mecanizării operaţiilor de încărcare, presare şi scoatere a nutreţului. Dacă pămîntul este compact, de pildă cel argilos, tranşeea poate fi lăsată necăptuşită; în pămînturile nisipoase tranşeele se căptuşesc cu diferite materiale, dintre care rezultate mai bune se obţin folosindu-se cărămida aşezată pe lat.

Pentru însilozarea amestecurilor de nutreţuri destinate porcilor şi păsărilor, cum ar fi, ştiuleţii de porumb în amestec cu morcovi, făină de fîn de lucernă etc., se pot folosi silozuri semiîngropate, cu pereţi de beton sau de zid de cărămidă, sclivisiţi cu ciment. Este bine ca aceste silozuri să aibă o capacitate mai mică (3—5 vagoane) şi să fie prevăzute cu acoperiş.

O MARE ÎNSEMNĂTATE ARE RESPECTAREA REGULILOR TEHNICE DE ÎNSILOZARE ŞI ÎNDEOSEBI CELE PRIVIND TOCAREA, PRESAREA, UMPLEREA ŞI ACOPERIREA SILOZURILOR.

Tocarea este obligatorie pentru aproape toate plantele, excepţie făcînd ierburile tinere, mărunte, care se pot însiloza şi netocate. **Cu cît tocarea se va face mai bine şi mai mărunt, se va obţine un furaj mai bun deoarece acest lucru permite să se facă o presare corespunzătoare şi evacuarea aerului, evitîndu-se fermentaţiile.** De altfel, calitatea nutreţului însilozat depinde în foarte mare măsură de presarea acestuia. Se recomandă ca aşezarea nutreţului în siloz să se facă uniform, iar presarea să se execute la fiecare strat de nutreţ cu ajutorul animalelor sau al tractoarelor cu şenile. **O atenţie deosebită trebuie dată presării nutreţului la marginea silozului cu ajutorul maiurilor, pentru a nu rămîne goluri de aer, care s-ar transforma în focare de putrezire şi mucegăire.**

În timpul însilozării suprafaţa furajului trebuie să fie bolţită la mijloc, deoarece prin presiunea proprie a masei de nutreţ, şi prin presiunea acoperămîntului se realizează o îndesare şi mai puternică spre pereţi. După 1—2 zile de la umplere şi vîrfuire, nutreţul se presează din nou, cîteva zile la rînd, timp de 1—2 ore.

Pentru a se evita încălzirea masei însilozate şi pe cît posibil pierderile de substanţe nutritive şi vitamine, **umplerea silozurilor trebuie să fie făcută fără întrerupere şi să dureze cît mai puţin (1—2 zile).** La toate silozurile, afară de cele în formă de turn, umplerea se consideră terminată cînd nutreţul, bine presat şi vîrfuit, depăşeşte în sus cu 1—1,5 metri marginile silozului. Se recomandă ca silozurile să fie acoperite cu un strat de lut umed, gros de 5—10 cm. sau, dacă e posibil, cu carton gudronat, cu tăiţei de sfeclă de zahăr în strat de 30—40 cm., baloţi de paie etc.

Există condiţii ca unităţile agricole să asigure cantităţi sporite de nutreţuri însilozate pentru furajarea animalelor. Ele trebuie însă folosite cu mult spirit gospodăresc. De aceea, **este necesar ca Consiliile agricole regionale şi raionale să îndrume permanent unităţile agricole să ia imediat măsuri pentru punerea în stare de funcţionare a mijloacelor ce vor fi folosite la recoltarea, tocarea, transportarea şi presarea nutreţurilor în silozuri.** În cel mai scurt timp, să se revizuiască şi să se pregătească silozurile existente, să se amenajeze noi spaţii de însilozare potrivit necesităţilor fiecărei gospodării.

Pentru cunoaşterea experienţei înaintate, îndeosebi de către gospodăriile colective tinere, **se recomandă să se organizeze în staţiunile experimentale agricole, în G.A.S. şi G.A.C. fruntaşe demonstraţii cu privire la organizarea muncii, amenajarea silozurilor, aplicarea metodelor de însilozare a porumbului şi a altor nutreţuri.**

ASIGURÎND CANTITĂŢI CÎT MAI MARI DE NUTREŢURI ÎNSILOZATE DE BUNĂ CALITATE, G.A.S. ŞI G.A.C. VOR AVEA POSIBILITATEA SĂ APLICE O FURAJARE RAŢIONALĂ A EFECTIVELOR DE ANIMALE ÎN CONTINUĂ CREŞTERE ŞI SĂ OBŢINĂ PRODUCŢII SPORITE DE CARNE, LAPTE, LÎNĂ.

Se pot obţine rezultate mai bune la lucrările de vară

(Urmare din pag. 1)

ţie similară este şi la gospodăria colectivă din Orţişoara. În această gospodărie, treierişul s-a terminat la 29 iulie, dar arăturile nu s-au făcut decît pe 112 hectare din cele 816 hectare planificate. Suprafeţe mici au fost arate şi la gospodăriile colective „23 August" din Curtici (96 hectare din 1.119 hectare), „Ion Slavici"—Şiria (185 hectare din 1155 hectare) şi altele. Ca urmare, în raionul Arad viteza zilnică la arături abia a atins 800—1000 de hectare faţă de 1.885 hectare planificate.

Peste 6000 ha însămînţate cu porumb în cultură dublă

Rezultatele bune dobîndite în anul trecut în obţinerea de furaje prin însămînţare în cultură dublă au făcut ca în multe gospodării colective din raionul Arad, să se însămînţeze porumb în mirişte pe suprafeţe tot mai mari. Membrii gospodăriei colective „Victoria" din comuna Nădlac, bunăoară, paralel cu recoltatul orzului şi a primelor suprafeţe cultivate cu grîu au arat şi însămînţat porumb în cultură dublă pe 350 de hectare. Colectiviştii din Felnac au reuşit şi ei să însămînţeze în mirişti pînă la aceeaşi dată, 283 de hectare cu porumb. O suprafaţă de 260 hectare cu însămînţat cu culturi duble şi membrii gospodăriei agricole colective „Petöfi Şandor" din Pecica. De altfel cele peste 6.000 hectare din 10.445 hectare planificate a fi însămînţate cu porumb în mirişte, pînă acum cîteva zile sînt mărturii ale atenţiei deosebite pe care o acordă membrii gospodăriilor colective din cele mai multe comune din raionul Arad.

În ultimele zile, în raionul Arad au căzut ploi aproape în toate comunele. Astfel, s-au creat condiţii bune de muncă pentru pregătirea terenului şi pentru însămînţat. De acest lucru trebuie să ţină seama consiliile de conducere a gospodăriilor colective şi inginerii agronomi pentru a semăna porumbul în cultură dublă pe suprafeţe cît mai mari. Iar pentru menţinerea apei în sol pe suprafeţele semănate este necesar să se treacă de îndată la lucrarea cu sapa rotativă a acestor terenuri.

Procedînd astfel, colectiviştii din raionul Arad vor asigura animalelor, al căror număr este în continuă creştere, cantităţi tot mai mari de furaje de bună calitate.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii